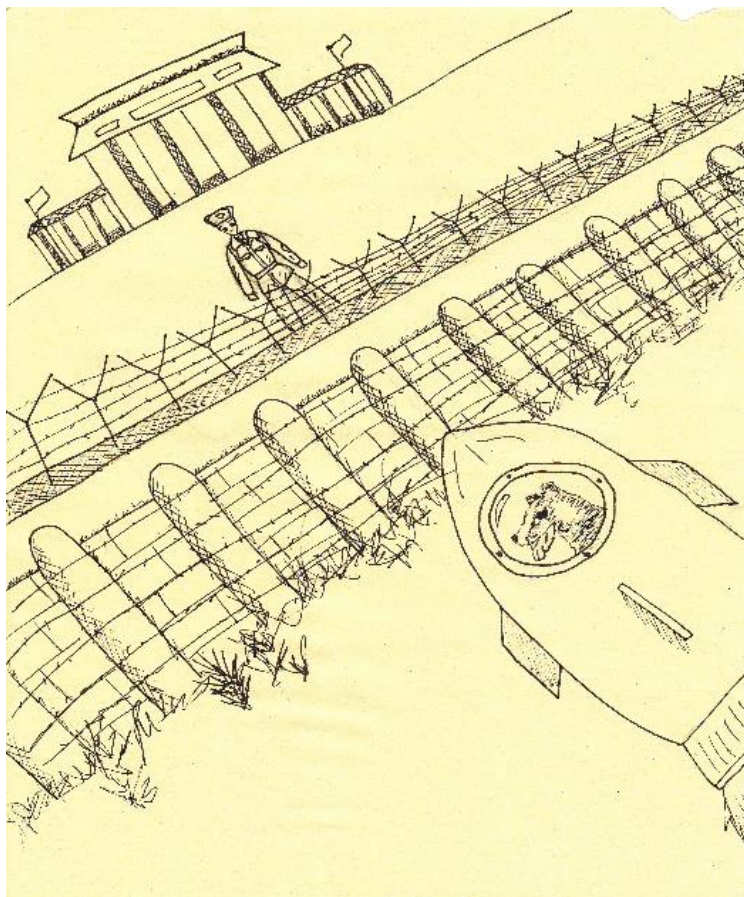

Dvojka

Nahoru, dolů
Listopad 2014

OBSAH

OBSAH	- 2 -
NÁVŠTĚVA Z OSŠPO	- 3 -
HADI.....	- 4 -
BÁSNIČKA O HADECH	- 5 -
HALLOWEENSKÁ BÁSNIČKA	- 6 -
HALLOWEEN NA DVOJCE.....	- 7 -
HORSKÁ DRÁHA	- 8 -
TÉMA ČÍSLA – NAHORU	- 9 -
LAJKA	- 9 -
TÉMA ČÍSLA – DOLŮ	- 10 -
PÁD BERLÍNSKÉ ZDI	- 10 -
NA DEN STŘEDOŠKOLÁKEM	- 11 -
SEN A ZTRÁTA	- 12 -
KONĚ.....	- 13 -
POVEDENÉ VYSTOUPENÍ	- 14 -
RAIBOW LOOM / GUMIČKOVÁ MÁNIE.....	- 16 -
VOLEYBALL.....	- 17 -
VÝNATEK Z DENÍČKU ŽÁKA Z	- 18 -
KŘÍŽOVKA	- 20 -

Titulní stránku nakreslila Linda Zahajská, 9. A

Návštěva z OSŠPo

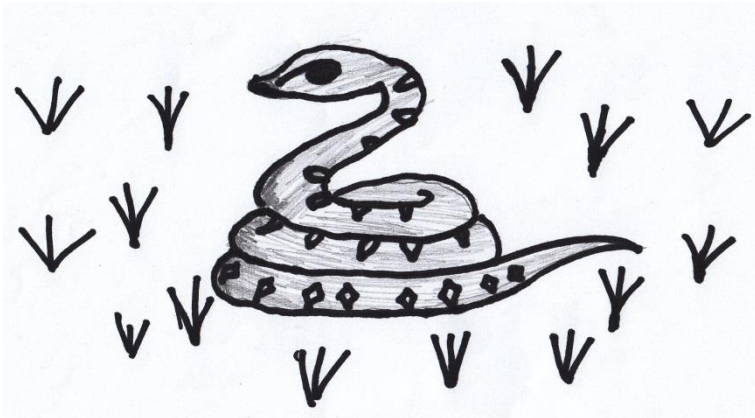
Pan učitel Hradecký po domluvě s ředitelem a žáky Odborné střední školy podnikatelské zařídil návštěvu dvou studentů, kteří nám přišli ukázat, jak se dělá vizitka v programu Callisto pro pozdější využití nejen v životě, ale také pro soutěž Tvorba vizitky. Bylo nám vysvětleno, jak vytvořit pozadí jednolitě nebo dvojité, jak vložit text, aby byl úhledný, čitelný, ani ne malý, ani ne velký. A hlavně jak vytvořit logo. Vytvářeli jsme logo naší školy. Nebylo to nijak lehké, ale každý to zvládl podle sebe. Vkládali jsme obrazce do sebe a tvořili tak dvojku, což nám dalo nejvíce práce. Dostali jsme pracovní listy, podle kterých jsem dodělávali detaily. Týden na to přišla soutěž, kde jsem všechny tyto dovednosti mohli využít. Soutěžní pokyn zněl: vymyslete si svou firmu a vytvořte pro ni logo a vizitku. Zakládaly se tedy různorodé firmy a realizoval se nespočet nápadů, každý měl originál. Kdo to nestihl ve škole nebo chyběl, měl možnost tvořit i doma. Za tohle všechno můžeme poděkovat panu učiteli Hradeckému a především studentu Kmínkovi, který nás vedl.

Kateřina Hokynářová, 9. B

Hadi

Někteří lidé v České republice se hadů bojí, štítí a přitom ani není proč. Hadi v ČR jsou téměř neškodní. Tito tvorové mohou mít různé velikosti a barvy. Zimují pod spadným listím, ve skalách a někdy i pod starými stavbami. Například užovka obojková začíná zimovat už v říjnu, zatímco zmije obecná začíná zimovat až v půli listopadu. Zmije nemůže zimovat v místech, kde je chladněji než -10 stupňů, jinak zmrzne. Protože nejdéle v půli listopadu se hadi zazimují, budou mít ti, co se jich bojí, na konci tohoto měsíce pokoj.

Barbora Tichá, 6. A

Básnička o hadech

Zasmušilý listopad,
všechno už jde skoro spát.

Hadi, štíři, ještěrky,
chystají si postýlky.

Tiše lehnou, usnou včas,
na víčka jim spánek pad'.
Sníh jak peřinka je hřeje,
nefouká jim do postele.

Na jaře pak sílu cítí,
hád'átek maj jako kvítí.

Barbora Tichá, 6. A

Halloweenská básnička

Halloween is here again
Put on the mask.
Hero, villain
maybe i bumblebee.

What I am then,
I am Czech
no rush for me.

Anastázie Pařezová, 6. B

nakreslila Lucie Hrabová, 7. A

Halloween na Dvojce

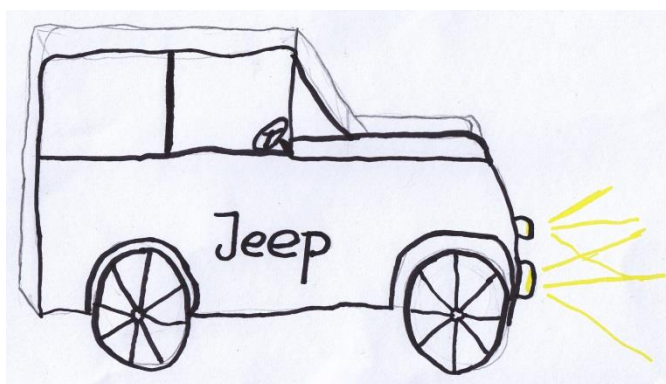

nakreslil Jiří Pfeiffer, 9. A

Horská dráha

6 let...tolik mi bylo, když jsem byla poprvé na horské dráze. A na dlouhou dobu naposledy. Po dvou letech jsem si řekla: „Jsem větší, už se bát nebudu“. Ale byla jsem na omylu. Fobie z toho, že vykolejíme nebo vypadnu, byla stálá... Od té doby na pouti nechodím na nic jiného než na takové ty „dětské trapárny“ jako jsou autíčka, lodičky a jednou jsem se dokonce odhodlala na ruské kolo. Nic z toho se prakticky nepohybovalo NAHORU A DOLU, což mě uklidňovalo. Ano, je mi skoro 12 a chodím na jedno a to samé. Dokonce i moje kamarádka, která se styděla ve škole i přihlásit, šla na tu pohybuující se zeď, nebo jak se tomu říká...brrr. Už ten pocit, když si to představím! Takže jsem asi v dnešní době „zaostalá“, ale tak to asi ještě na delší dobu zůstane. Já a má fobie z horské dráhy.

Eliška Blechová, 6. B

nakreslil Jakub Smetana, 3. třída

TÉMA ČÍSLA – NAHORU

Lajka

Lajka - první živý tvor pocházející z planety Země, který se dostal na oběžnou dráhu. Stalo se tak **3. listopadu 1957** na palubě sovětské družice Sputnik 2.

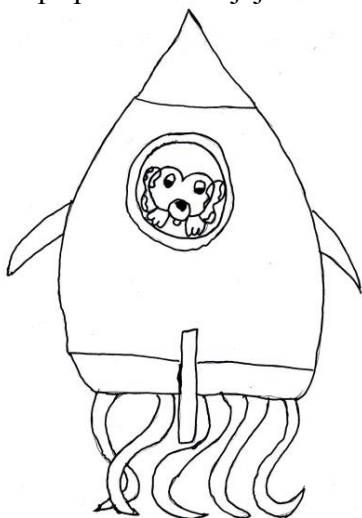
Lajka byla toulavý moskevský pes odchycený na ulici. Vědci usoudili, že toulaví psi, zvyklí na těžký život, hlad a žízeň, spíše vydrží jak výcvik, tak kosmický let.

Lajka byla kříženec, fena, zhruba tříletá (nebo dvouletá) a vážila 6 kg.

Hlavním výsledkem letu Lajky bylo potvrzení, že živý tvor bez problémů přežije vzlet do vesmíru a delší pobyt na oběžné dráze ve stavu beztlíže.

Lajka má památník – sochu a pamětní desku ve Hvězdném městěčku.

Příběh psa, který se nevrátil z vesmíru, je stále připomínán. O jejím životě byl napsán komiks Laika.

Marie Koutská, 8. A

nakreslila Miroslava Halamová, 6. B

TÉMA ČÍSLA – DOLŮ

Pád Berlínské zdi

Berlínská zeď stála 28 let, během kterých se neustále modernizovala. Její konec nastal podobně překvapivě jako začátek její stavby, třebaže mu předcházely diskuse o změnách hranic. Za to, že pád zdi proběhl právě v noci z **9. na 10. listopad 1989**, mohla náhoda a neinformovanost Güntera Schabowského, jednoho z předních funkcionářů Sjednocené socialistické strany Německa (SED). Schabowski se totiž nezúčastnil předchozího jednání, kde se diskutovalo o možnosti povolit občanům NDR cesty do zahraničí. Toto povolení mělo vejít v platnost až v příštích dnech. Schabowski se však ujal mikrofonu a zástup novinářů informoval o usnesení vlády ohledně otevření hraničních přechodů. Na dotaz jednoho z nich, kdy se tak stane, zmatený politik odpověděl, že ihned. Později vysvětlil, že před tiskovou konferencí dostal pouze papírek se shrnutím vládního usnesení, ovšem bez časových údajů. Mylně se tak domníval, že jde o schválené informace, které svým veřejným prohlášením uvede v platnost. Než někdo stačil zareagovat, rozradostnění Berličané už se hrnuli k hraničním přechodům a pád slavné zdi započal. Schabowski byl v lednu následujícího roku vyloučen ze strany.

Miroslav Pochobradský, 9. B

Na den Středoškolákem

V pondělí 29. 9. 2014 jsme se vydali na Odbornou střední školu podnikatelskou v Kolíně. Když jsme došli na určené místo, všichni jsme se posadili do jedné učebny a tam nás učitelé OSŠPo přivítali a ukázali, kam vlastně půjdeme. Už u nás ve škole jsme se rozdělili do dvou skupin. Jedna byla zaměřena spíše technicky a druhá výtvarně. Nastal čas jít do práce. První místo, kde jsme se ocitli, byla třída s 3D grafikou. Tam jsme na počítači „vyráběli“ hrací kostku, kterou jsme se později zkoušeli animovat. Další bylo stanoviště v dílně, kde jsme si z kartonu vyřezávali a skládali stojánek na mobil. Po složení stojánku nás čekala další práce, která byla docela zajímavá. Zkoušeli jsme vytvářet design značek oblečení. Další zastávka pak byla ve fotografickém ateliéru. Tady jsme fotili profesionálním fotoaparátem, a tak si vyzkoušeli pro změnu roli fotografa. Bylo zábavné zkoušet různé pózy před objektivem. Poslední zastávka byla v tiskařství. Mohli jsme si různě lepit kusy kartonu a lepenky a poté nám je natřeli černou barvou a obtiskli na bílý papír. Výsledek byl překvapivě krásný a velice povedený. Každý žák si určitě našel něco, co ho ten den bavilo. Také jsme si každý ze střední školy něco odnesli. Myslím, že to byl velmi užítý den, mohli jsme si vyzkoušet spoustu nových oborů a předmětů, které na základní škole nemáme.

Šárka Vladyková, 9. B

Sen a ztráta

„Šárko! Vstávej! Co se děje?!“, začne máma křičet a třepe se mnou. Nevím co se děje, ale myslím, že jsem spala. Nic více si nepamatuju.

„Mami! Co je?!“, začnu řvát.

„To mi pověz ty! Křičela jsi ze spaní, že tady dlouho nebudeš.“ Sklopím oči dolů a přemýšlím nad tím, jestli se mi něco vážně zdálo. Bohužel si pamatuju jen na to, jak jsem ve snu mluvila s Vojtou.

„Vážně?“, zeptá se máma a chytí mě za ruku.

„Já nevím. Přeju si, abych s Vojtou mohla opět mluvit, protože nechci žít s pocitem, že za jeho smrt můžu já. Mami, ani nevíš jak moc mi chybí. Když jsem vám včera vyprávěla o zážitcích, na které jsem za poslední roky vzpomínala a myslela, nikdo jste mi nevěřil. Neřekli jste mi, co se ten večer stalo. Ve snu mi říkal, že chce, abych zůstala naživu a byla šťastná. Jenže já bez něj šťastná nejsem. Ani nevíš, jak moc ho chci obejmout a říct mu, že mi chybí.“ Mamka si vzdychne.

„Já vím, zlato, ale přece nemůžeš chtít umřít. Nemůžeš si přát, aby jsi umřela. Nemůžeš si říct: „umřu“ a že to tak bude. Chci, aby jsi tady byla. Chci, aby jsi to vydržela. Víím, že se ti všechno teď zdá strašný, protože se cítíš být na vše sama a že máš strach. Musíš být ale silná. A pokud ti on slíbil, že se na tebe bude dívat a bude za tebou chodit do tvých snů, určitě budete navždy spolu.“ Zadívá se mi hluboce do očí a pohladí mě po tváři.

„A co když to tak nebude?“, zeptám se slzami v očích.

„Musíš věřit, že ano.“ Chytnu ji za ruku a zavřu oči. Pokouším se usnout.

Šárka Vladyková, 9. B

Koně

Něco víc o koních

Koně jsou ušlechtilá zvířata. Jsou nádherní, rychlí, silní a vznešení, mají krásnou hebkou srst a hladké, sametové nozdry. Možná se vám už někdy poštěstilo vidět koně v jezdecké škole nebo v jízdárně.

Valach = mezi divokými koňmi není ani jediný. Valach je hřebec, kterého vykastrovali, aby nemohl být otcem žádného hříběte.

Barvy a znaky koní – luťák, strakoš, tygr, hnědák, ryzák, vraník: kůň zbarvený do černa se nejmenuje černoch, ale vraník.

Máme rádi koně a jednou je budeme mít (doufáme).

Lucie Klocová a Karolína Brožová, 4. A

Povedené vystoupení

Když jsem odešla z jeviště, pomyslela jsem si, že je to konečně za mnou. Teď vám budu vyprávět, co se stalo. Tento příběh je už dost starý na to, aby se dostal na veřejnost. Když se odehrál, byla jsem ještě malá holčička a s tancováním jsem teprve začínala. V té době jsme měli vystoupení každou chvíli.

O tomto vystoupení jsme se dozvěděli asi tři dny předem a jak bývá u mě zvykem, věci na vystoupení jsem si s maminkou připravovala zhruba hodinu před odjezdem. Všechny kostýmy na představení mám zabalené v taškách s nápisy. Vždycky jsem si myslela, že si tašky nemůžu nikdy splést. Ale opak byl v tomto případě pravdou. Vystoupení, které jsme měli předvést v divadle, jsem neměla zrovna moc v oblibě, dělala jsem totiž hlavní zpěvačku. Moje mamka dbá na to, abych do divadla chodila vždy společensky oblečená. V tomto případě jsem jí za to byla dost vděčná. No a teď už konečně k věci.

Po příjezdu do divadla jsme šli ještě na zkoušku, věci jsme jenom hodili do šaten a dál se o ně nezajímali. Po zkoušce jsme se šli řádně nalíčit, jak nám Jolanka (naše učitelka tance) nařídila a potom přišlo převlékání do kostýmu. Všichni kolem mě vyndali ze svých tašek, batohů a já nevím čeho všeho černé silonky, fialovou sukni, bílou košili a bílé podkolenky jediná já jsem ztuhla při pohledu do tašky. Nenašla jsem tam totiž to co ostatní, ale červené šaty a podkolenky. S mojí kamarádkou jsme začaly lítat po divadle a shánět věci, které bych mohla mít na vystoupení. Nakonec jsme šly za Jolankou, která mi řekla, že můžu klidně vystupovat ve věcech, ve kterých

Dvojka

jsem šla do divadla. To byla černá sukně a fialové tričko s krajkou.

Na tomto vystoupení jsem si připadala opravdu výjimečná a od té doby si radši svůj kostým na vystoupení připravuji den předem a před odjezdem vše ještě pětkrát kontroluji.

Barbora Kreibichová, 9. B

Raibow Loom / Gumičková mánie

Ano, naše slavné gumičky. Myslím, že už je všichni moc dobře znáte, ale teď si povíme, jak vlastně vznikly a jak se rozvíjely.

Tyto gumičky navrhnul Cheong Choon NG. Údajně mu s tím pomáhaly jeho dcery. Tento podnikavý muž už na svém nápadu vydělal pěkný balík. Hračka Rainbow Loom vznikla nedávno. Poprvé se do obchodu dostala v roce 2012 a dnes se již prodává ve velkém po celém světě.

Kouzlo tkví v tom, že na upletení náramku stačí jen obyčejné gumičky. Na světě jsou i stavy, ale na těch je „pletení“ těžší, to vím z vlastní zkušenosti. Sice se na nich dají dělat i takové ty nanuky, ale mě to stejně nepřesvědčí, vás možná ano. Gumičky můžete ukládat v různě velikých boxech. Mít je se opravdu vyplatí, ale mají jedinou nevýhodu. A to, že když ho dáte do tašky, tak se vám gumičky v boxíku rozházejí. Ale aspoň máte o zábavu navíc.

Přeji pěkné pletení.

Alexandr Gamkrelidze, 6.B

Volleyball

Volleybalový kroužek bych doporučila všem, co milují sport a míčové hry.

1. a 2. tř se schází v pondělí od 14:00 - 15:00 h

3. a 4. tř se schází v pondělí od 15:00 - 16:30 h

5., 6. a 7. tř. se schází ve středu od 14:00-15:00 h

Vede nás Lukáš Blažek a trénuje celkem asi 40 dětí.

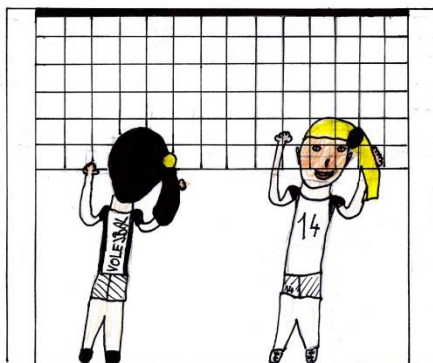
Trénink probíhá ve školní tělocvičně a to následovně: rozběháme se, rozcvičíme se, rozházíme se a potom hrajeme nějaké hry nebo zápasy.

Skáčeme přes švihadlo anebo cvičíme i na kruzích.

Používáme i jiné pomůcky.

Přijďte se podívat !!!

Helena Jehličková, 5. A

nakreslila Eliška Vladyková, 4. A

Výňatek z deníčku žáka Z

Milý deníčku, dlouho jsem nic nepsala, protože jsme byli s rodinou na dovolené na ostrově Gran Canaria a já si tě nechala doma, tak to teď musím všechno dohnat. Celá dovolená byla skvělá, až na dvě chvíle - a to na začátek a konec.

V sobotu ráno jsme všechny kufry naložili do auta a vyrazili na letiště. Cesta se ze začátku zdála v pohodě, ale v polovině cesty se vše změnilo. Havárie kamionu způsobila kolaps na dálnici. Už mě to nudilo, tak jsem vzala longboard a jezdila jsem si. Nikdy bych nevěřila, že se projedu na prkně po dálnici. Po hodině a půl čekání nám došla trpělivost a začali jsme mít nervy, že nestihneme letadlo. Naštěstí se vše vyřešilo a my včas dojeli na letiště. Let byl bez problémů, autobus nás dovezl na hotel a ještě jsme šli k moři. Byla jsem moc nedočkavá, a tak jsem běžela do vody. Tatínek šel za mnou. Zrovna byly celkem velké vlny. Já jsem se o to nemusela starat, jelikož jsem měla plavky, ale taťka se bál a to oprávněně! Musel vyskočit a s ním vyskočil i jeho mobil, jenže z kapsy. Začal rychle hrabat rukama ve vodě, aby mobil vylovil, což se mu podařilo, ale telefon s ním už nechtěl mluvit. Veškeré známé pokusy o jeho oživení selhaly.

Po týdnů naše dovolená skončila. Konečně jsme dorazili do Prahy. Čekali jsme na kufry, které se k nám postupně dostaly. Už jsme měli přistavený „taxík“ (bráchu), který nás vezl domů. Všechna zavazadla jsme narovnali do auta a vešla se nám tam nějak překvapivě snadno, ale neřešili jsme nic a jeli domů. Když nám brácha zastavil doma a my začali vyndávat kufry z auta,

Dvojka

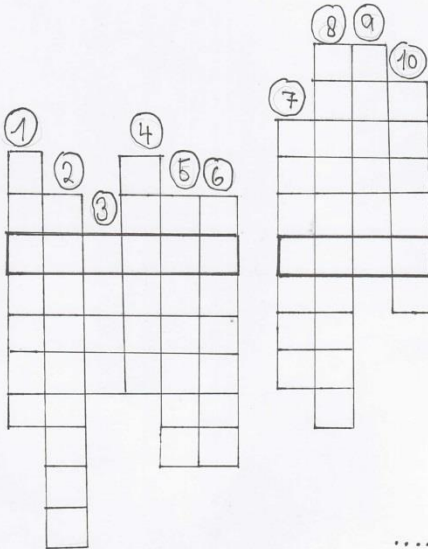
tak jich bylo o jeden méně, než před týdnem a já si uvědomila, že jsem svůj kufr nechala na letišti. Co následovalo nebudu psát. Taťka musel tedy zpět do Prahy na letiště. Když tam dorazil a hledal můj kufr, tak ho zastavili policisté a ptali se, co hledá, on jim řekl co se všechno ten den stalo. Policisté se zamysleli a uvědomili si, že jeden kufr našli. Tatínek mi ho tedy přivezl domů a já se dozvěděla, že ho prohledával i pyrotechnik.

Michaela Veselá 9.B

Křížovka

Křížovka

- 1) Jméno čaroděje z Řáha prstenu
- 2) Anglický svátek (31. října)
- 3) Křestní jméno ředitelky školy
- 4) Nejoblíbenější svátek v ČR
- 5) Pohádková postavička která nemluví

10) Pražský most se nazývá

.....
Je super číslo!

- 6) Gumové kroužky na pletení
- 7) Jaký předmět olizovala zpěvačka ve videoklipu wrecking ball
- 8) Žlutá seriálová rodinka
- 9) Co byl ve finále Harry Potter

vytvořila Anastázie Pařezová, 6. B